

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 60/07

12. září 2007

Rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-36/04

Association de la presse internationale ASBL v. Komise Evropských společenství

SOUD OBJASŇUJE PRAVIDLA OHLEDNĚ PŘÍSTUPU K DOKUMENTŮM ORGÁNŮ TÝKAJÍCÍM SE VĚCÍ PROJEDNÁVANÝCH SOUDNÍMI ORGÁNY SPOLEČENSTVÍ

Nařízení Společenství o přístupu veřejnosti k dokumentům¹ stanoví, že všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů. Nařízení upravuje výjimky z této obecné zásady, zejména v případě, kdy by zpřístupnění dokumentu vedlo k porušení ochrany soudního řízení nebo cílů vyšetřování, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

Dne 1. srpna 2003 Association de la presse internationale (API) (Sdružení mezinárodního tisku), organizace zahraničních novinářů působících v Belgii, požádalo Komisi o přístup ke všem písemnostem, které předložila Soudu prvního stupně nebo Soudnímu dvoru Evropských společenství v rámci některých věcí².

Komise poskytla přístup k vyjádřením, která předložila v rámci řízení o předběžných otázkách ve věcech C-224/01 a C-280/00. Naproti tomu rozhodnutím ze dne 20. listopadu 2003 odepřela přístup ke spisům účastníka řízení týkajícím se přímých žalob.

Komise ve svém rozhodnutí vysvětlila, že přístupem k dokumentům ve věcech T-209/01, T-210/01 a C-203/03 by byla ohrožena probíhající soudní řízení, a zejména její pozice jakožto účastníka řízení a nerušená povaha diskuze. Co se týče přístupu k dokumentům týkajícím se věci T-342/99, Komise uvedla, že i když tato věc byla již ukončena, následovala po ní žaloba na náhradu škody (T-212/03), a že zpřístupněním jejích spisů účastníka řízení by bylo ohroženo toto stále probíhající řízení. Co se týče věci „Otevřené nebe“, Komise uvedla, že ačkoli řízení v těchto věcech byla ukončena rozsudky Soudního dvora, jimiž byla určena nesplnění povinnosti dotyčných členských států, tyto členské státy ještě nesplnily povinnosti vyplývající z těchto rozsudků, takže probíhají stále jednání za účelem toho, aby tyto státy ukončily protiprávní jednání zjištěné Soudním dvorem. Z tohoto důvodu by zpřístupnění porušilo ochranu cíle vyšetřování, pokud jde o tato nesplnění povinnosti.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

² T-209/01 Honeywell v. Komise, T-210/01 General Electric v. Komise, T-212/03 MyTravel v. Komise, T-342/99 Airtours v. Komise, C-203/03 Komise v. Rakousko, C-466/98 a další věci „Otevřené nebe“, C-224/01 Köbler a C-280/00 Altmark Trans.

API navrhlo Soudu prvního stupně, aby toto rozhodnutí zrušil.

Věci T-209/01 Honeywell, T-210/01 General Electric a C-203/03 Komise v. Rakousko

Soud připomíná, že Komise je povinna přezkoumávat konkrétně obsah každého dokumentu, o přístup k němuž je žádáno. Soud shledává, že Komise takový přezkum neprovedla, ale omezila se na to, že rozlišila podle druhu řízení a stadia řízení, přičemž usoudila, že pokud jde o řízení ve věcech týkajících se předběžných otázek přístup lze poskytnout, pokud již došlo k jednání k přednesu řeči, zatímco v případě přímých žalob je nutno přístup odepřít až do vydání konečného rozsudku, a v probíhajících souvisejících věcech až do ukončení související věci. Vycházejíc z takového přístupu, Komise tedy měla za to, že všechny spisy účastníka řízení předložené ve věcech, v nichž byla účastníkem a které ještě probíhaly, bylo třeba automaticky a v plném rozsahu považovat za spadající do uvedené výjimky.

Soud připomíná, že možnost nepřikročit k přezkumu obsahu vyžádaných dokumentů je připuštěna, pouze je-li zjevné, že se dovolávaná výjimka vztahuje na celý jejich obsah. Soud v tomto ohledu uznává, že účastníci řízení mají právo hájit své zájmy nezávisle na jakémkoli vnějším vlivu a že záruka výměny informací a názorů prosté jakéhokoli vnějšího vlivu může v zájmu řádného výkonu spravedlnosti vyžadovat, aby z přístupu veřejnosti byly vyloučeny spisy účastníka řízení předložené orgány, a to až do té doby, než jejich obsah bude předmětem diskuze před soudem. Soud tedy uzavírá, že pokud se soudní řízení týká věci, v níž ještě nedošlo k jednání, může Komise odepřít zpřístupnění svých spisů účastníka řízení, aniž by přikročila ke konkrétnímu přezkumu jejich obsahu.

Naproti tomu po konání jednání má Komise povinnost provést konkrétní posouzení každého vyžádaného dokumentu za účelem ověření, s ohledem na jeho obsah, zda jej lze zpřístupnit nebo zda by jeho zpřístupněním bylo ohroženo soudní řízení, k němuž se vztahuje.

V tomto kontextu má Soud za to, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když neprovedla konkrétní přezkum spisů účastníka řízení týkajících se věcí T-209/01, T-210/01 a C-203/03, jelikož k datu rozhodnutí se jednání v těchto věcech ještě nekonalo.

Co se týče toho, že převažující veřejný zájem může odůvodňovat zpřístupnění, nehledě na ohrožení soudního řízení, Soud upřesňuje, že přísluší dotčenému orgánu, aby provedl zvážení veřejného zájmu na zpřístupnění a zájmu, jenž by byl uspokojen odepřením zpřístupnění, a to případně ve světle argumentů uplatněných žadatelem. Soud mimoto uvádí, že převažující veřejný zájem musí být v zásadě odlišný od obecných zásad transparentnosti, na nichž stojí nařízení, avšak že dovolávání se těchto zásad může s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem věci vykazovat takovou naléhavost, že překračuje nezbytnost ochrany sporných dokumentů. Soud shledává, že tak tomu v projednávané věci není, vzhledem ke skutečnosti, že právo veřejnosti na informace týkající se probíhajících věcí je zajištěno tím, že informace o každé žalobě jsou zveřejňovány v *Úředním věstníku* již při jejím podání a že v den jednání, během něhož jsou argumenty účastníků řízení veřejně diskutovány, je zveřejněna zpráva k jednání.

Soud tedy dospívá k závěru, že odepření přístupu k dokumentům ve věcech T-209/01, T-210/01 a C-203/03 bylo odůvodněné.

Věc T-342/99 Airtours

Soud poznamenává, že Komise odůvodnila odepření přístupu ke svým spisům účastníka řízení týkajícím se věci T-342/99 tím, že některé argumenty předložené v rámci tohoto řízení budou použity a diskutovány za účelem hájení její pozice v rámci žaloby na náhradu škody, která byla podána týmhž účastníkem řízení (T-212/03). Soud má za to, že takové odůvodnění zjevně nemůže prokázat, že se na odepření přístupu k těmto spisům účastníka řízení vztahuje výjimka týkající se ochrany soudního řízení.

V tomto ohledu Soud zdůrazňuje, že uvedené spisy účastníka řízení se týkají věci, jež byla ukončena rozsudkem Soudu a že jejich obsah byl zveřejněn ve zprávě k jednání, diskutován v průběhu veřejného jednání a převzat v rozsudku Soudu, což znamená, že jde o argumenty, které jsou již veřejně přístupné. Navíc ta pouhá okolnost, že argumenty již uvedené před soudem v ukončené věci mohou být diskutovány rovněž v podobné věci nijak neukazuje na povahu rizika narušení průběhu stále probíhajícího řízení. Údajná nutnost chránit argumenty, které budou použity ve stále probíhajícím řízení tedy nemůže zakládat důvod pro odepření přístupu ke spisům účastníka řízení týkajícím se věci již ukončené rozsudkem Soudu.

Z toho plyne, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když odepřela přístup ke spisům účastníka řízení týkajícím se věci T-342/99, a že toto zamítavé rozhodnutí musí být zrušeno.

Věci „Otevřené nebe“

Soud připomíná, že možnost smírného řešení sporu mezi Komisí a dotčným členským státem odůvodňuje na základě výjimky týkající se ochrany cílů vyšetřování odepření přístupu k dokumentům sepsaným v rámci řízení o nesplnění povinnosti a že tento požadavek důvěrnosti přetrvává během řízení před Soudním dvorem. Jelikož spisy předložené v rámci věci týkající se žaloby pro nesplnění povinnosti nutně uvádějí výsledky šetření provedeného za účelem prokázání existence zpochybňovaného nesplnění povinnosti, tato výjimka se na ně vztahuje.

Soud poznamenává, že v projednávané věci v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí Soudní dvůr již zhruba rok před tím vydal rozsudky, jimiž byla určena protiprávní jednání vytykaná Komisí dotčným členským státům. Nelze tedy zpochybnit, že k tomuto datu již bylo šetření směřující k prokázání existence dotčeného nesplnění povinnosti ukončeno a vedlo k určení tohoto nesplnění povinnosti Soudním dvorem.

Soud se domnívá, že odepření přístupu nelze odůvodnit tím, že dotčné členské státy ještě nespĺnily své povinnosti vyplývající z uvedených rozsudků, což mělo za následek, že řízení před Komisí stále probíhala, a že nebylo možné vyloučit nové předložení věci Soudnímu dvoru. Odepření přístupu k dokumentům až do té doby, než je rozhodnuto o všech dalších krocích vyplývajících z těchto postupů, a to i v případě, kdy je nezbytné nové šetření vedoucí případně k podání druhé žaloby, by totiž znamenalo, že by přístup k uvedeným dokumentům podléhal budoucím a nejistým událostem, závisejícím na rychlosti a stupni péče jednotlivých dotčných orgánů. Takové řešení by naráželo na cíl spočívající v tom, aby veřejnosti byl zaručen nejširší možný přístup k dokumentům orgánů.

Soud dospívá k závěru, že se Komise odepřením přístupu ke spisům účastníka řízení, které předložila v rámci věci „Otevřené nebe“, dopustila nesprávného posouzení. Rozhodnutí se tedy v tomto ohledu zrušuje.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Soudu lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení kasační opravný prostředek omezený na právní otázky k Soudnímu dvoru.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soud prvního stupně.

Dostupné jazyky: FR, BG, CS, DA, DE, EL, EN, ES, HU, IT, NL, PL, PT, RO, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

[http:// curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=T-36/04](http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=T-36/04)

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EBS „Europe by Satellite“, službě poskytované Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím Tisku a komunikace,

L-2920 Lucemburk, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

nebo B-1049 Brusel, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956